

ROZPORZĄDZENIE

RADY MINISTRÓW

z dnia 2019 r.

**w sprawie szczegółowego trybu działań funkcjonariuszy Służby Więziennej
podczas wykonywania czynności służbowych**

Na podstawie art. 18 ust. 7 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1427, 1608, 1635 i 2020), zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy tryb działań oraz sposób postępowania funkcjonariuszy Służby Więziennej w zakresie:

- 1) legitymowania osób ubiegających się o wstęp oraz opuszczających teren: jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości i Prokuratury Krajowej – w przypadku powierzenia przez Ministra Sprawiedliwości Służbie Więziennej zapewnienia porządku i bezpieczeństwa w urzędzie obsługującym Ministra Sprawiedliwości oraz w Prokuraturze Krajowej, zwanych dalej „jednostkami organizacyjnymi”, oraz deponowania dokumentów tożsamości osób przebywających na terenie jednostki organizacyjnej,
- 2) legitymowania funkcjonariuszy Służby Więziennej, zwanych dalej „funkcjonariuszami” i pracowników Służby Więziennej, zwanych dalej „pracownikami” wchodzących i wychodzących z jednostki organizacyjnej,
- 3) żądania od osób wymienionych w pkt 1 i 2 przekazania do depozytu przedmiotów niebezpiecznych i przedmiotów niedozwolonych, zwanych dalej „przedmiotami niedozwolonymi”, dokonywania kontroli osobistej tych osób i kontroli ich odzieży, ubrania i przeglądania zawartości bagaży oraz innych przedmiotów, które posiadają przy sobie,
- 4) sprawdzenia pojazdów wjeżdżających na teren jednostek organizacyjnych oraz z niego wyjeżdżających, a także ładunków tych pojazdów,
- 5) zatrzymywania na terenie jednostki organizacyjnej, celem niezwłocznego przekazania Policji osób, co do których istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia czynu zabronionego pod groźbą kary,

- 6) usuwania z terenu jednostki organizacyjnej osoby, która nie stosuje się do polecenia funkcjonariusza, wydanego na podstawie obowiązujących przepisów,
- 7) zatrzymywania osób pozbawionych wolności, które:
  - a) dokonały ucieczki z aresztu śledczego lub zakładu karnego,
  - b) dokonały ucieczki w trakcie konwojowania lub zatrudnienia,
  - c) na podstawie zezwolenia właściwego organu opuściły areszt śledczy albo zakład karny i nie powróciły do niego w wyznaczonym terminie, korzystając z zezwolenia na czasowe opuszczenie aresztu śledczego lub zakładu karnego bez konwoju funkcjonariusza,
- 8) żądania niezbędnej pomocy od funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i żołnierzy Żandarmerii Wojskowej, jak również zwracania się w nagłych przypadkach do innych organów ochrony porządku publicznego i bezpieczeństwa państwa lub każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy w ramach obowiązujących przepisów prawa

– a także sposoby realizacji tych działań.

§ 2. 1. Legitymowania osoby ubiegającej się o wstęp lub opuszczającej teren jednostki organizacyjnej w celu ustalenia jej tożsamości dokonuje funkcjonariusz pełniący służbę przy wejściu do jednostki organizacyjnej lub inny funkcjonariusz wyznaczony do: kontroli osób, ich odzieży, ubrania i przeglądania zawartości bagaży oraz innych przedmiotów, które posiadają przy sobie, sprawdzania pojazdów, a także ładunków tych pojazdów, zwany dalej „bramowym”.

2. Bramowy wzywa osobę ubiegającą się o wstęp na teren jednostki organizacyjnej do okazania dokumentu tożsamości.

3. Osobie kontrolowanej niewyrażającej zgody na wylegitymowanie się nie zezwala się na wstęp na teren jednostki organizacyjnej.

4. Tożsamość osoby ubiegającej się o wstęp oraz opuszczającej teren jednostki organizacyjnej ustala się na podstawie jednego z następujących dokumentów, zawierających dane osobowe oraz zdjęcie umożliwiające jej identyfikację:

- 1) dowodu osobistego,
- 2) legitymacji służbowej,
- 3) dowodu tożsamości cudzoziemca,
- 4) dokumentu paszportowego,
- 5) prawa jazdy,
- 6) książeczki żeglarskiej.

5. Tożsamość osoby niepełnoletniej może być ustalona na podstawie legitymacji szkolnej albo na podstawie oświadczenia opiekuna.

6. Bramowy ustala tożsamość osoby ubiegającej się o wstęp lub opuszczającej teren jednostki organizacyjnej przez porównanie zdjęcia zamieszczonego w dokumencie tożsamości z faktycznym wizerunkiem tej osoby.

7. Po potwierdzeniu tożsamości osoby ubiegającej się o wstęp na teren jednostki organizacyjnej bramowy deponuje jej dokument tożsamości, w miejscu zapewniającym jego bezpieczne przechowanie, na czas przebywania tej osoby na terenie jednostki organizacyjnej.

8. Bramowy odnotowuje wstęp i opuszczenie terenu jednostki organizacyjnej w ewidencji osób przebywających na terenie jednostki organizacyjnej.

§ 3. 1. Legitymowania funkcjonariuszy i pracowników wchodzących i wychodzących z jednostki organizacyjnej dokonuje bramowy.

2. Tożsamość funkcjonariuszy i pracowników wchodzących i wychodzących z jednostki organizacyjnej ustala się na podstawie legitymacji służbowej.

3. Bramowy ustala tożsamość funkcjonariuszy i pracowników wchodzących i wychodzących z jednostki organizacyjnej przez porównanie zdjęcia zamieszczonego w legitymacji służbowej z faktycznym wizerunkiem tych osób.

4. Funkcjonariusz i pracownik wchodzący i wychodzący z terenu jednostki organizacyjnej okazuje bramowemu legitymację służbową bez wezwania.

5. Funkcjonariuszowi i pracownikowi niewyrażającemu zgody na wylegitymowanie się nie zezwala się na wstęp na teren jednostki organizacyjnej.

§ 4. 1. Do legitymowania osób ubiegających się o wstęp lub opuszczających teren urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości i Prokuratury Krajowej – w przypadku powierzenia przez Ministra Sprawiedliwości Służbie Więziennej zapewnienia porządku i bezpieczeństwa w urzędzie obsługującym Ministra Sprawiedliwości oraz w Prokuraturze Krajowej, przepisy § 2 stosuje się odpowiednio.

2. Do legitymowania osób zatrudnionych w urzędzie obsługującym Ministra Sprawiedliwości i w Prokuraturze Krajowej – w przypadku powierzenia przez Ministra Sprawiedliwości Służbie Więziennej zapewnienia porządku i bezpieczeństwa w urzędzie obsługującym Ministra Sprawiedliwości oraz w Prokuraturze Krajowej, przepisy § 3 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Po wylegitymowaniu osób, o których mowa w § 2–4, bramowy wzywa je do przekazania do depozytu przedmiotów niedozwolonych.

§ 6. 1. Kontroli odzieży i ubrania osób, o których mowa w § 2–3, oraz przeglądania zawartości ich bagażu oraz innych przedmiotów, które one posiadają dokonuje bramowy przy pomocy urządzeń technicznych lub psa specjalnego wyszkolonego w zakresie wyszukiwania środków odurzających i substancji psychotropowych lub materiałów wybuchowych, zwanego dalej „psem specjalnym”.

2. W przypadkach uzasadnionych bezpieczeństwem jednostki organizacyjnej, przeglądanie zawartości bagażu oraz innych przedmiotów może być dokonywane bez obecności osoby, do której należą.

3. Osobie kontrolowanej niewyrażającej zgody na poddanie się czynnościom kontrolnym nie zezwala się na wstęp na teren jednostki organizacyjnej.

§ 7. 1. W razie podejrzenia, że osoba kontrolowana posiada przedmioty niedozwolone, bramowy wzywa ją do poddania się kontroli.

2. Kontrola polega na manualnym sprawdzeniu odzieży i ubrania osoby kontrolowanej oraz bezpośrednim przeglądaniu zawartości jej bagażu oraz innych przedmiotów, które ona posiada.

3. Kontrolę przeprowadza bramowy.

4. Osobie kontrolowanej niewyrażającej zgody na poddanie się czynnościom kontrolnym nie zezwala się na wstęp na teren jednostki organizacyjnej.

§ 8. 1. Kontroli osobistej dokonuje się w przypadku niewykrycia przedmiotów niedozwolonych w wyniku kontroli, o której mowa w § 7, i utrzymania się podejrzenia, że osoba kontrolowana takie przedmioty posiada.

2. Bramowy wzywa osobę kontrolowaną do poddania się kontroli osobistej, o której mowa w art. 18 ust. 3a i 3b ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej.

3. Osobie kontrolowanej niewyrażającej zgody na poddanie się czynnościom kontrolnym nie zezwala się na wstęp na teren jednostki organizacyjnej.

4. Funkcjonariusze przeprowadzający kontrolę osobistą sporządzają z niej protokół, który zawiera:

- 1) podstawę prawną przeprowadzenia kontroli,
- 2) służbowe dane identyfikacyjne funkcjonariuszy dokonujących kontroli,
- 3) datę, godzinę rozpoczęcia i zakończenia kontroli,

- 4) przyczynę przeprowadzenia kontroli,
- 5) dane osoby kontrolowanej: nazwisko, imię, serię i numer dokumentu tożsamości,
- 6) wyniki kontroli,
- 7) podjęte czynności,
- 8) informację dotyczącą wyrażenia zgody na poddanie się kontroli potwierdzoną podpisem, albo w przypadku odmowy podpisu, informację funkcjonariuszy o przyczynach braku podpisu lub niewyrażenia zgody na kontrolę,
- 9) pouczenie o prawie do wniesienia zażalenia na sposób przeprowadzenia kontroli,
- 10) podpisy funkcjonariuszy dokonujących kontroli.

§ 9. Wobec osób ubiegających się o wstęp lub wchodzących na teren urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości i Prokuratury Krajowej – w przypadku powierzenia przez Ministra Sprawiedliwości Służbie Więziennej zapewnienia porządku i bezpieczeństwa w urzędzie obsługującym Ministra Sprawiedliwości oraz w Prokuraturze Krajowej, czynności kontrolne określone w § 6–8 mogą być dokonywane w zakresie uzasadnionym zagrożeniem dla bezpieczeństwa tych jednostek organizacyjnych.

§ 10. 1. Sprawdzenia pojazdów wjeżdżających na teren jednostki organizacyjnej albo z niego wyjeżdżających, a także ładunków tych pojazdów dokonuje bramowy.

2. Sprawdzenia pojazdów i ich ładunków dokonuje się w obecności osób, do których należą te pojazdy i ładunki.

3. W przypadkach uzasadnionych bezpieczeństwem jednostki organizacyjnej, sprawdzenie pojazdów i ich ładunków może być dokonane bez obecności osoby, do której należą sprawdzane pojazdy i ich ładunki.

4. Osoby, do których należą sprawdzane pojazdy i ich ładunki, w zakresie dotyczącym sprawdzenia, są obowiązane wykonywać polecenia bramowego.

5. Sprawdzenie pojazdów i ich ładunków polega na ich sprawdzeniu wizualnym i manualnym; sprawdzenia można również dokonać przy pomocy urządzeń technicznych lub psa specjalnego.

§ 11. W odniesieniu do pojazdów wjeżdżających na teren urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości lub Prokuratury Krajowej albo z niego wyjeżdżających oraz ich ładunków – w przypadku powierzenia przez Ministra Sprawiedliwości Służbie Więziennej zapewnienia porządku i bezpieczeństwa w urzędzie obsługującym Ministra Sprawiedliwości

oraz w Prokuraturze Krajowej, czynności określonych w § 10 dokonuje się w zakresie uzasadnionym zagrożeniem dla bezpieczeństwa tych jednostek organizacyjnych.

§ 12. 1. Do osób opuszczających teren jednostki organizacyjnej albo wychodzących z jednostki organizacyjnej stosuje się przepisy § 6 ust. 1 i 2, § 7 ust. 1–3 i § 8 ust. 1 i 2 oraz 4.

2. Osobę opuszczającą teren jednostki organizacyjnej albo osobę wychodzącą z jednostki organizacyjnej, która odmawia poddania się czynnościom kontrolnym, bramowy ponownie wzywa do poddania się tym czynnościom i poucza jednocześnie o treści art. 18 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej.

3. Do osób opuszczających albo wychodzących z terenu urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości i Prokuratury Krajowej – w przypadku powierzenia przez Ministra Sprawiedliwości Służbie Więziennej zapewnienia porządku i bezpieczeństwa w urzędzie obsługującym Ministra Sprawiedliwości oraz w Prokuraturze Krajowej, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się w zakresie uzasadnionym zagrożeniem dla bezpieczeństwa tych jednostek organizacyjnych.

§ 13. 1. Zatrzymując osobę przebywającą na terenie jednostki organizacyjnej, funkcjonariusz informuje ją o przyczynach zatrzymania.

2. O zatrzymaniu osoby niezwłocznie powiadamia się właściwą terytorialnie jednostkę organizacyjną Policji.

3. Do czasu przekazania Policji osoby zatrzymanej, pozostaje ona pod dozorem funkcjonariusza.

§ 14. Usunięcia z terenu jednostki organizacyjnej osoby, która nie stosuje się do polecenia wydanego na podstawie obowiązujących przepisów, funkcjonariusz dokonuje po uprzednim wezwaniu jej do zachowania się zgodnego z prawem.

§ 15. 1. W przypadku zatrzymania osoby, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, funkcjonariusz:

- 1) potwierdza tożsamość tej osoby, porównując wygląd osoby zatrzymanej z posiadanym opisem lub fotografią,
- 2) ustala, czy zatrzymana osoba posiada broń lub inne niebezpieczne przedmioty,
- 3) odbiera wykrytą broń lub niebezpieczne przedmioty.

2. Zatrzymaną osobę funkcjonariusz doprowadza do najbliższej jednostki Policji albo najbliższego zakładu karnego albo aresztu śledczego.

3. Dokonując zatrzymania funkcjonariusz może zażądać niezbędnej pomocy od funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej albo żołnierzy Żandarmerii Wojskowej.

§ 16. 1. Wykonując czynności służbowe, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, funkcjonariusz przy wykorzystaniu dostępnych środków:

- 1) przedstawia się, podając stopień służbowy, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe,
- 2) o ile to możliwe, okazuje legitymację służbową,
- 3) podaje podstawę prawną działania,
- 4) określa rodzaj i zakres oczekiwanej pomocy.

2. W nagłych przypadkach funkcjonariusz może odstąpić od realizacji czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 grudnia 2019 r.¹⁾.

PREZES RADY MINISTRÓW

Opracowano pod względem prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym
Zastępca Dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Karnego
Wojciech Ulitko
/podpisano elektronicznie/

---

¹⁾ Rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 2010 r. w sprawie szczegółowego trybu działań funkcjonariuszy Służby Więziennej podczas wykonywania czynności służbowych (Dz. U. poz. 984), które traci moc z dniem wejścia niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 15 pkt 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2399).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 18 ust. 7 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1427, z późn. zm.). Obecnie problematykę tę reguluje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 2010 r. w sprawie szczegółowego trybu działań funkcjonariuszy Służby Więziennej podczas wykonywania czynności służbowych (Dz. U. poz. 984).

Potrzeba wydania nowego rozporządzenia jest związana ze zmianą upoważnienia ustawowego, które nastąpiło w wyniku zmian wprowadzonych ustawą z dnia 14 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 2399) oraz utratą mocy w grudniu 2019 r. czasowo zachowanego wyżej wymienionego rozporządzenia w sprawie szczegółowego trybu działań funkcjonariuszy Służby Więziennej.

W projektowanym rozporządzeniu uwzględniono treść nowego upoważnienia określając w § 1 zakres regulowanych spraw, tj. tryb działań i sposób postępowania funkcjonariuszy Służby Więziennej obejmujący:

- 1) legitymowanie osób ubiegających się o wstęp oraz opuszczających teren jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości i Prokuratury Krajowej (w przypadku powierzenia przez Ministra Sprawiedliwości Służbie Więziennej zapewnienia porządku i bezpieczeństwa w urzędzie obsługującym Ministra Sprawiedliwości oraz w Prokuraturze Krajowej) oraz deponowania dokumentów tożsamości osób przebywających na terenie jednostki organizacyjnej,
- 2) legitymowanie funkcjonariuszy Służby Więziennej i pracowników Służby Więziennej wchodzących i wychodzących z jednostki organizacyjnej,
- 3) żądanie od osób wymienionych w pkt 1 i 2 przekazania do depozytu przedmiotów niebezpiecznych i przedmiotów niedozwolonych, dokonywania kontroli osobistej tych osób i kontroli ich odzieży, ubrania i przeglądania zawartości bagaży oraz innych przedmiotów, które posiadają przy sobie,
- 4) sprawdzenie pojazdów wjeżdżających oraz wyjeżdżających na teren jednostek organizacyjnych, a także ładunków tych pojazdów,
- 5) zatrzymywanie na terenie jednostki organizacyjnej, celem niezwłocznego przekazania Policji osób, co do których istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia czynu zabronionego pod groźbą kary,

- 6) usuwanie z terenu jednostki organizacyjnej osoby, która nie stosuje się do polecenia funkcjonariusza, wydanego na podstawie obowiązujących przepisów,
  - 7) zatrzymywanie osób pozbawionych wolności, które:
    - a) dokonały ucieczki z aresztu śledczego lub zakładu karnego,
    - b) dokonały ucieczki w trakcie konwojowania lub zatrudnienia,
    - c) na podstawie zezwolenia właściwego organu opuściły areszt śledczy albo zakład karny i nie powróciły do niego w wyznaczonym terminie, korzystając z zezwolenia na czasowe opuszczenie aresztu śledczego lub zakładu karnego bez konwoju funkcjonariusza,
  - 8) żądanie niezbędnej pomocy od funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i żołnierzy Żandarmerii Wojskowej, jak również zwracania się w nagłych przypadkach do innych organów ochrony porządku publicznego i bezpieczeństwa państwa lub każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy w ramach obowiązujących przepisów prawa
- a także sposoby realizacji wyżej wymienionych działań.

W § 1 pkt 1 ponadto ujęto nowe zadania dla Służby Więziennej wynikające z art. 2 ust. 2b oraz art. 23a ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, które zostały wprowadzone ustawą z dnia 15 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2149), gdyż sposób realizacji tych zadań dotychczas nie był uregulowany w akcie wykonawczym, tj. w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 2010 r. w sprawie szczegółowego trybu działań funkcjonariuszy Służby Więziennej podczas wykonywania czynności służbowych, co obecnie znajduje swój wyraz w projekcie, który wypełnia lukę w przepisach prawa. Pozwoli to po wejściu w życie zaprojektowanego przepisu sprawniej podejmować działania funkcjonariuszom Służby Więziennej w zapewnieniu porządku i bezpieczeństwa w urzędzie obsługującym Ministra Sprawiedliwości oraz w Prokuraturze Krajowej.

W projektowanej regulacji paragrafy od 2 do 4 wskazują szczegółowy tryb oraz sposób legitymowania i potwierdzania tożsamości przez funkcjonariuszy Służby Więziennej osób ubiegających się o wstęp na teren jednostek organizacyjnych Służby Więziennej oraz na teren Ministerstwa Sprawiedliwości i Prokuratury Krajowej. Projekt zawiera także sposób deponowania dokumentów tożsamości osób ubiegających się o wstęp. Projektowane przepisy regulują także sposób legitymowania i ustalenia tożsamości

funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej wchodzących oraz opuszczających teren jednostek organizacyjnych Służby Więziennej.

Założeniem projektodawcy było przyjęcie, że osoby wykonujące pracę na rzecz Prokuratury Krajowej i Ministerstwa Sprawiedliwości (pracownicy, prokuratorzy i sędziowie delegowani, ale także delegowani funkcjonariusze Służby Więziennej i inne osoby wykonujące pracę na podstawie umów cywilnoprawnych) będą traktowane jak osoby ubiegające się o wstęp oraz opuszczające teren urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości i Prokuratury Krajowej. Jest to konsekwencją ukształtowania przepisów ustawowych, tj. art. 18 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o Służbie Więziennej, które wyodrębniają jedynie funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej.

Dlatego projektuje się w odrębnym przepisie (§ 4 ust. 2), że do legitymowania ww. osób zatrudnionych w Prokuraturze Krajowej i Ministerstwie Sprawiedliwości będą stosowane odpowiednio przepisy dotyczące legitymowania funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej, tj. zasady określone w § 3, a do innych osób ubiegających się o wstęp lub opuszczających teren Ministerstwa Sprawiedliwości i Prokuratury Krajowej – odpowiednio zasady określone w § 2. Ustalanie tożsamości prokuratorów, sędziów i pracowników tych jednostek będzie zatem następowało co do zasady na podstawie legitymacji służbowej. Odesłanie do odpowiedniego stosowania innych przepisów w przypadku określania sposobu realizacji przez funkcjonariuszy Służby Więziennej działania polegającego na legitymowaniu osób ubiegających się o wstęp oraz opuszczających teren Prokuratury Krajowej i Ministerstwa (w tym przypadku prokuratorów, sędziów i pracowników) ma zapewnić pewną elastyczność w sposobie realizacji tego działania i jednocześnie zadania polegającego na zapewnieniu porządku i bezpieczeństwa w Ministerstwie Sprawiedliwości i Prokuraturze Krajowej. W przypadku legitymowania takie odesłanie zapewni zatem możliwość ustalania tożsamości osób zatrudnionych w Prokuraturze Krajowej i Ministerstwie Sprawiedliwości nie tylko literalnie na podstawie legitymacji służbowej, lecz także np. na podstawie imiennych kart identyfikacyjnych ze zdjęciem służących do identyfikacji w systemie kontroli dostępu, które funkcjonalnie spełniają podobną rolę do legitymacji służbowych (przynajmniej w zakresie wykazania uprawnień do wstępu do jednostki macierzystej), choć legitymacjami służbowymi nie są; ma to szczególnie istotne znaczenie w odniesieniu choćby do pracowników Ministerstwa Sprawiedliwości, dla których – w odróżnieniu od sędziów,

prokuratorów, funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej – żaden wzór legitymacji służbowej nie został w sposób normatywny określony.

W § 5 projektu określono sposób postępowania funkcjonariuszy Służby Więziennej, którzy po wylegitymowaniu mają obowiązek wezwać osoby ubiegające się o wstęp na teren jednostki organizacyjnej do przekazania do depozytu przedmiotów niedozwolonych. Wezwanie takie będzie kierowane także do osób ubiegających się o wstęp na teren Ministerstwa Sprawiedliwości i Prokuratury Krajowej, w przypadku zagrożenia dla bezpieczeństwa tych jednostek (§ 9).

Paragrafy od 6 do 8 określają tryb i sposób dokonywania przez funkcjonariuszy Służby Więziennej kontroli odzieży i ubrania, przeglądania zawartości bagażu oraz innych przedmiotów, jak również kontroli osobistej – osób ubiegających się o wstęp oraz opuszczających teren jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, wchodzących i wychodzących z terenu jednostek organizacyjnych funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej, a także osób zatrudnionych w Ministerstwie Sprawiedliwości i Prokuraturze Krajowej, jak również osób ubiegających się o wstęp do Ministerstwa Sprawiedliwości i Prokuratury Krajowej w przypadku zagrożenia dla bezpieczeństwa tych jednostek (§ 9).

Paragraf 10 wskazuje tryb i sposób kontroli przez funkcjonariuszy Służby Więziennej pojazdów i ich ładunków wjeżdżających i wyjeżdżających z terenu jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, a także kontroli pojazdów wyjeżdżających na teren Ministerstwa Sprawiedliwości i Prokuratury Krajowej w zakresie uzasadnionym zagrożeniem dla bezpieczeństwa tych jednostek, o czym stanowi § 11.

Paragraf 12 określa tryb i sposób postępowania funkcjonariuszy Służby Więziennej w stosunku do osób opuszczających teren jednostki organizacyjnej albo wychodzących z terenu jednostki funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej, które wzywa się do poddania czynnościom kontrolnym, wskazując w ust. 3, że do osób opuszczających albo wychodzących z terenu urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości i Prokuratury Krajowej – w przypadku powierzenia przez Ministra Sprawiedliwości Służbie Więziennej zapewnienia porządku i bezpieczeństwa w urzędzie obsługującym Ministra Sprawiedliwości oraz w Prokuraturze Krajowej, przepisy o poddaniu się czynnościom kontrolnym stosuje się w zakresie uzasadnionym zagrożeniem dla bezpieczeństwa tych jednostek organizacyjnych.

Paragraf 13 określa tryb i sposób postępowania funkcjonariuszy Służby Więziennej w przypadku zatrzymania osób przebywających na terenie jednostki organizacyjnej, a § 14 dotyczy usunięcia z terenu jednostki organizacyjnej osób, które nie stosują się do wezwania zachowania zgodnego z prawem wydanego przez funkcjonariusza Służby Więziennej.

Paragraf 15 określa tryb i sposób zatrzymania osób pozbawionych wolności, które:

- 1) dokonały ucieczki z aresztu śledczego lub zakładu karnego,
- 2) dokonały ucieczki w trakcie konwojowania lub zatrudnienia,
- 3) na podstawie zezwolenia właściwego organu opuściły areszt śledczy albo zakład karny i nie powróciły do niego w wyznaczonym terminie, korzystając z zezwolenia na czasowe opuszczenie aresztu śledczego lub zakładu karnego bez konwoju funkcjonariusza.

Natomiast § 16 określa sposób żądania przez funkcjonariusza Służby Więziennej niezbędnej pomocy od funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i żołnierzy Żandarmerii Wojskowej, jak również zwracania się w nagłych przypadkach do innych organów ochrony porządku publicznego i bezpieczeństwa państwa lub każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy w ramach obowiązujących przepisów prawa.

Zaproponowany w § 17 termin wejścia w życie rozporządzenia pozwoli na zachowanie ciągłości w podejmowaniu skutecznych działań przez funkcjonariuszy Służby Więziennej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Zgodnie z opinią MSZ z dnia ..... 2019 r. projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia został udostępniony na stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w zakładce „Projekty aktów prawnych”, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) i § 4 uchwały Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem rozporządzenia w trybie art. 7 wyżej wymienionej ustawy.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu

funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie będzie wymagał notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy warunków określonych w uchwale nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M. P. poz. 205), ponieważ nie zawiera przepisów określających warunki wykonywania działalności gospodarczej.

Ocena OSR nie była dokonywana w trybie § 32 Regulaminu pracy Rady Ministrów.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.